

شاخص کل در آستانه از دست دادن کانال ۳ میلیون واحدی

شاخص کل بورس روز گذشته در ادامه روند نزولی خود، ۲۴ هزار و ۴۲۲ واحد و ۰٫۷۸ درصد افت کرد و در آستانه از دست دادن کانال ۳ میلیون واحدی قرار گرفت. همچنین دیروز ۱۳۰۰ میلیارد تومان نقدینگی از بازار خارج شد. شاخص کل هم‌وزن نیز ۰٫۹۲ درصد کاهش یافت. نمادهای «بملت»، «فولاد» و «شپنا» بیشترین تأثیر را بر شاخص کل داشتند و «خودرو»، «خسپا» و «وتجار» پرتراکنش‌ترین نمادهای بورسی در معاملات روز گذشته بودند. شاخص کل فرابورس (ایفکس) نیز ۱۵۵ واحد افت



«تغییر ساعت رسمی» باید به متن سیاست‌گذاری انرژی برگردد

کوک ناگزیر ساعت‌ها

گزارش

هر چند برخی تحقیقات نشان می‌دهند که تغییر ساعت می‌تواند به کاهش مصرف انرژی در زمان اوج بار کمک کند، اما این تغییر ممکن است به افزایش کل مصرف برق منجر شود. با این حال، تأثیر مثبت آن بر کاهش مصرف در ساعات پرمصرف اهمیت بیشتری دارد. از این رو تغییر ساعت در نیمه سال برای همراستاسازی فعالیت با روشنایی انرژی‌هاست. تابستان سال گذشته برای کاهش مصرف بار انرژی تغییر نکرد. چرا که همچنان مفهوم همراستاسازی فعالیت با روشنایی روز دغدغه اصلی سیاست‌گذاران بوده و هست. چنانکه دولت چندی پیش برای لغو این قانون، لایحه‌ای به مجلس ارائه داد. اما پرسش اینجاست آیا سیاست تغییر ساعت رسمی، به هدف اصلی خود یعنی صرفه‌جویی در مصرف انرژی دست می‌یابد؟

مرکز پژوهش‌های اتاق بازرگانی تهران در یک گزارش گردآوری شده، تغییر یا عدم تغییر را واگویی کرده است و نتیجه گرفته که تغییر ساعت رسمی کشور در هر نیمه سال، می‌تواند به کاهش ناترازی و الگوی مصرف مناسب کمک کند. هر چند که در این گزارش ذکر کرده کل مصرف برق موضوع این اتاق نیست.

بر اساس گزارش این اتاق، بررسی مطالعات داخلی نشان می‌دهد با تغییر ساعت، مصرف انرژی در زمان اوج بار، کاهش پیدا می‌کند، این در حالی است که بنا به این گزارش برخی دیگر از مطالعات نشان داده‌اند که تغییر ساعت، مصرف برق را به طور کلی افزایش می‌دهد اما مصرف اوج بار را کم می‌کند.

علاوه بر این نتایج، دیگر مطالعات صورت گرفته نشان می‌دهد رشد مصرف کل در مقایسه با افت مصرف اوج بار کمتر است. بنابراین با توجه به اهمیت مدیریت مصرف

در ساعات اوج بار و اجتناب از خاموشی، می‌توان گفت اهمیت اثر گاهشی تغییر ساعت بر مصرف اوج بار بیش از اثری است که بر مصرف کل دارد.

یازی نور و ساعت؛
خاستگاه یک سیاست

معاونت بررسی‌های اقتصادی اتاق بازرگانی تهران، در این گزارش ابتدا به نحوه شکل‌گیری تغییر ساعت رسمی در جهان پرداخته است. در این گزارش آمده است که ایده تغییر ساعت رسمی برای اولین بار در قرن بیستم و عمدتاً در جریان جنگ جهانی اول با هدف کاهش مصرف سوخت و هزینه روشنایی مطرح شد. مصرف اصلی، همراستاسازی فعالیت‌های روزانه با روشنایی طبیعی روز بود. اگرچه هنوز بسیاری از کشورها در نیمه اول سال این سیاست را اجرا می‌کنند، برخی دیگر از آن عقب‌نشینی کرده‌اند؛ عمدتاً به دلایلی همچون ملاحظات بهداشتی، اختلال در خواب و سازگاری زیستی انسان‌ها.

در ایران نیز تغییر ساعت رسمی در دوره‌های مختلف اجرا و گاه متوقف شده است. حتی در سال‌هایی که ساعت رسمی تغییر نکرده، سیاست‌گذار تلاش کرده با جابه‌جایی ساعات کاری، بویژه در تابستان، هدف اصلی یعنی کاهش مصرف در ساعات اوج بار را محقق کند.



نتایج تحقیقات نشان می‌دهد که تغییر ساعت رسمی منجر به کاهش محسوس بار مصرف در ساعات اوج (عصر) شده است؛ هرچند مصرف در ساعات اولیه روز کمی افزایش یافته است

ایران و تجربه پرنوسان تغییر ساعت

تغییر ساعت رسمی در ایران برای اولین بار در سال ۱۳۵۵ اجرا شد و تا پس از انقلاب نیز ادامه یافت. اما از اوایل دهه ۱۳۶۰ متوقف شد و در سال ۱۳۷۰ با تصویب هیأت وزیران، دوباره برقرار شد. بر اساس این مصوبه، ساعت رسمی کشور در ساعت ۲۴ روز اول فروردین یک ساعت جلو کشیده و در ساعت ۲۴ روز سی‌ویکم شهریور، به عقب بازگردانده می‌شد.

این روند در سال ۱۳۸۴ بار دیگر با تصمیم دولت وقت متوقف شد. دولت استدلال می‌کرد که تغییر ساعت تأثیر چندانی بر صرفه‌جویی ندارد و باعث سردرگمی مردم و ترافیک می‌شود. با این حال، مجلس در سال ۱۳۸۶ قانونی برای بازگشت دوباره این سیاست تصویب کرد.

اما سرانجام در سال ۱۴۰۱، مجلس یازدهم قانون تغییر ساعت رسمی را لغو کرد و از ابتدای ۱۴۰۲ دیگر تغییر ساعتی انجام نشد. با این حال، در اسفند ۱۴۰۲، دولت با مصوبه‌ای، ساعت آغاز به‌کار دستگاه‌های اجرایی را در تابستان از ساعت ۶ صبح تعیین کرد؛ نشانه‌ای که نشان می‌دهد سیاست‌گذار همچنان تغییر ساعت را در مدیریت مصرف برق مؤثر می‌داند.

دوگانه داده‌ها؛

کاهش مصرف یا افزایش؟

مطالعات داخلی و بین‌المللی درباره تأثیر

مثبت گزارش‌های سالانه ناشران و همچنین تکلیف وزارت اقتصاد و مسیر پیش روی وزیر جدید، مواردی است که می‌تواند مسیر رونق بازار را در سال جاری هموار کند. اما در دیگر بازارهای دارایی، تا ساعت ۱۷:۰۰ روز گذشته هر گرم طلای ۱۸ عیار با ۱٫۲۳ درصد رشد قیمتی، ۶ میلیون و ۸۰۰ هزار و ۸۰۰ تومان معامله شد، سکه امامی با رشد ۲٫۸۱ درصدی ۷۷ میلیون و ۴۸۰ هزار تومان معامله شد و هر مثقال طلای ۱۷٫۲۲ درصد رشد، به ۲۹ میلیون و ۶۰۲ هزار تومان رسید. نرخ دلار ۱٫۳ درصد و تتر ۱٫۴۴ درصد رشد کرد.

نرخ	درصد تغییر (ساعت ۱۶:۳۰)
سکه امامی	۲٫۸۱ +
سکه تمام بهار آزادی	۲٫۲۵ +
نیم‌سکه	۱٫۰۹ +
ربع‌سکه	۱٫۹۴ +
هرگرم طلای ۱۸ عیار	۱٫۲۳ +
مثقال طلا	۱٫۷۲ +
اونس طلا	-
شاخص کل بورس	۰۰٫۷۸ -



عکس: علی محمدی / ایران

در ساعات اولیه روز کمی افزایش یافته است.

مقاله‌ای دیگر در همین زمینه، با تمرکز بر استان‌های تهران و قم، نشان می‌دهد که حذف تغییر ساعت باعث افزایش میانگین ۲۰۰۰ مگاواتی مصرف برق در ساعات اوج شامگاهی و ۲۷ مگاوات در اوج نیم‌روز شده است. این افزایش، نه تنها به معنی هزینه بیشتر برای انرژی است، بلکه ریسک بروز خاموشی را نیز بالا می‌برد.

مطالعه‌ای گسترده‌تر که چهار استان تهران، یزد، اصفهان و فارس را بررسی کرده، نتیجه گرفته است که اجرای تغییر ساعت رسمی می‌توانست به صرفه‌جویی ۳۰۲ تا ۳۰۷ درصدی در مصرف برق منجر شود. ارزش ریالی این صرفه‌جویی برای سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ به ترتیب ۱۹ و ۲۴ میلیارد تومان برآورد شده است.

روش‌شناسی مطالعات، تمرکز بر کاربری‌های مختلف (اداری، مسکونی، تجاری) و تغییر الگوهای مصرف انرژی در طول زمان است؛ بویژه با گسترش استفاده از تهویه مطبوع، بهبود عایق‌سازی ساختمان‌ها و ورود فناوری‌های جدید روشنایی.

شواهد داخلی از کاهش مصرف در ساعات اوج

مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی با عنوان «بهره‌گیری از روشنایی روز»، الگوی مصرف برق سال‌های ۱۳۸۴ و ۱۳۸۵ را مقایسه کرده است؛ سال‌هایی که یکی با تغییر ساعت و دیگری بدون آن بوده‌اند. نتایج این گزارش نشان می‌دهد که تغییر ساعت رسمی منجر به کاهش محسوس بار مصرف در ساعت اوج (عصر) شده است؛ هرچند مصرف

تغییر ساعت رسمی بر مصرف انرژی، نتایج متضادی را ارائه می‌دهند. یک مقاله مروری منتشرشده در سال ۲۰۰۸، یافته‌های تحقیقات جهانی را به سه دسته تقسیم می‌کند:

۱. مطالعاتی که کاهش ۰٫۵ درصدی مصرف برق را گزارش می‌کنند (عمدتاً ناشی از کاهش نیاز به روشنایی مصنوعی)
۲. مطالعاتی که اثری برای تغییر ساعت قائل نیستند
۳. مطالعاتی که حتی افزایش مصرف انرژی را نتیجه‌گیری کرده‌اند

با این حال، یک نقطه اشتراک در اغلب این مطالعات وجود دارد: تغییر ساعت رسمی به کاهش بار مصرف برق در ساعات عصر (اوج بار) منجر می‌شود؛ اگرچه این کاهش معمولاً با افزایش مصرف در ساعات آغازین روز جبران می‌شود.

دلیل تناقض نتایج، تفاوت در

با کشورهای منطقه امکان‌پذیر است. انرژی اصلی‌ترین نهاده تولید و تضمین‌کننده ثبات اقتصادی و اجتماعی به شمار می‌رود و کشورها خواهان کمترین نوسان و ناپایداری در مسیرهای تأمین آن هستند. به عبارتی دیگر، عرضه ایمن و پایدار انرژی از اهم سیاست‌های کلان کشورها به شمار می‌رود. یک منبع عرضه ایمن انرژی دو ویژگی دارد: اول آنکه از نظر حجم قابل عرضه و منبع تأمین ظرفیت قابل توجهی داشته باشد. دوم آنکه از ثبات سیاسی، اقتصادی و امنیتی کافی برای انتقال انرژی به مقاصد نهایی برخوردار باشد. در خاورمیانه عامل اول در دسترس است اما عامل دوم با تردیدهایی مواجه است؛ هرچند در خصوص ایران عامل دوم نیز به میزان زیادی قابل حصول است. اما چه عواملی مانع نقش آفرینی ایران به عنوان هاب انتقال گاز در منطقه شده است؟ صرف‌نظر از عوامل برشمرده پیشین، این فاکتور عدم وجود دیپلماسی فعال انرژی است که تاکنون مانع تحقق این هدف شده است.

توسعه زیرساخت‌ها

تحقق هدف تبدیل کشور به هاب گازی منطقه در گرو ظرفیت‌سازی مناسب در حوزه زیرساخت‌های واردات، ذخیره‌سازی، انتقال و توسعه روش‌های صادرات است. وضعیت موجود زیرساخت‌ها از آمادگی نسبی کشور برای ایفای نقش در قامت یک مرکز مبادلات گاز حکایت دارد. در حال حاضر، ایران دارنده یکی از گسترده‌ترین شبکه‌های انتقال و توزیع گاز طبیعی در جهان به طول بیش از ۵۲۰ هزار کیلومتر است. زیرساخت‌های واردات و صادرات به میزان قابل توجهی توسعه یافته است و ارتقای ظرفیت تأسیسات موجود واردات و صادرات گاز با سرمایه‌گذاری اندکی امکان‌پذیر است. به عبارتی دیگر، در صورت در دسترس بودن گاز، تحقق اهداف ۴۰ و ۲۰ میلیارد مترمکعبی خنم نمی‌شود و توسعه زیرساخت‌ها نیازمند سرمایه‌گذاری و افزایش تحرکات سطح بالای دیپلماتیک است.

ایران و برنامه هاب گازی؛
از امکان‌پذیری
تا الزامات و وظایف

سطح مشابه ذخایر، کشور روسیه بیش از دو برابر ایران تولید گاز دارد. این امر نتیجه سرمایه‌گذاری عظیم این کشور در توسعه ماینین در طول دهه‌های گذشته و همچنین پیگیری برنامه آتی است. شرکت گازپروم به عنوان بزرگ‌ترین شرکت تولیدکننده گاز روسیه برای سال ۲۰۲۵ سرمایه‌گذاری بالغ بر ۱۵ میلیارد دلار را برای توسعه زیرساخت‌های تولید و انتقال گاز اعلام کرده است.

مدیریت تقاضای داخلی

کیک تولید گاز طبیعی کشور بسیار بزرگ و قابل توجه است. اما اشتباهی سیری‌ناپذیر مصرف داخلی، هرفرصتی را در زمینه ایفای نقش در بازارهای بین‌المللی و منطقه‌ای گاز بلعیده است. ایالات متحده آمریکا و روسیه به عنوان دو تولیدکننده بزرگ گاز طبیعی به ترتیب ۸۶ و ۷۷ درصد گاز تولیدی خود را به مصرف داخلی اختصاص می‌دهند در صورتی که این میزان برای ایران برابر با ۹۷ درصد است. تقویت دیپلماسی انرژی با همسایگان مهم‌ترین گزاره در این بخش آن است که تبدیل ایران به هاب گازی منطقه تنها در سایه تقویت و تحکیم روابط اقتصادی، سیاسی و امنیتی

مبادلات (هاب) انرژی منطقه، دستیابی به حجم صادرات و واردات گاز به ترتیب به میزان چهل و بیست میلیارد مترمکعب در سال هدفگذاری شده است. در این ماده همچنین به منظور تدوین سند و نقشه راه دیپلماسی منطقه-ای انرژی و تصمیم‌گیری در خصوص قراردادهای صادرات، واردات، معاوضه و گذار انرژی، تشکیل ستاد راهبری تجارت منطقه‌ای انرژی الزام شده است که وزارت نفت نیز یکی از اعضای ستاد مزبور به ریاست رئیس جمهوری است. با این حال از آنجا که تبدیل کشور به هاب گازی از دیرباز یکی از سیاست‌های مورد توجه دولت بوده است، این سؤال پیش می‌آید که موفقیت این سیاست چه الزاماتی دارد؟ در ادامه پاسخ به این سؤال را حول چند محور بررسی می‌کنیم.

تقویت عرضه

هرچند دارا بودن ظرفیت تولید از شروط لازم برای تبدیل شدن یک کشور به مرکز مبادلات گازی قلمداد نمی‌شود، اما بدون شک توانمندی کشور در تولید، عامل تأثیرگذاری در تحقق این امر است.

ایران با تولید سالانه بالغ بر ۲۵۰ میلیارد مترمکعب، پس از ایالات متحده آمریکا و روسیه سومین تولیدکننده برتر گاز طبیعی جهان است. با وجود این، میزان تولید از قابلیت افزایش بالایی برخوردار است. یک مقایسه ساده با کشور روسیه حاکی از آن است که با

پنگاه

قادر شادی‌وند

کارشناس نفت



جمهوری اسلامی ایران با دارا بودن بیش از ۱۷ درصد ذخایر گاز طبیعی جهان از این حیث پس از روسیه در رتبه دوم جهان قرار دارد. در کنار این ویژگی، قرارگیری ایران در مرکز بیضی انرژی جهان شامل کشورهای ایران، غرب و جنوب کشور، این فرصت را پیش روی جمهوری اسلامی ایران قرار داده است تا با تقویت دیپلماسی انرژی خود بتواند در نقش هاب گازی منطقه‌ای بازیگری نماید. شرایط برشمرده منجر به آن شد تا مجلس شورای اسلامی در قالب نهاد سیاست‌گذار در زمینه تعیین خط مشی‌های کلان کشور، در قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت کشور (۱۴۰۳-۱۴۰۷) به این موضوع ورود کرده و وظایفی را متوجه متولی اصلی یعنی وزارت نفت نماید.

در ماده ۴۴ قانون برنامه پنج‌ساله هفتم پیشرفت کشور، ذیل سرفصل تولید و دیپلماسی انرژی، برخی تکالیف ابدهد تولید حاکماتی و در راستای توسعه دیپلماسی انرژی و حضور در بازارهای بین‌المللی و مقاومت‌سازی اقتصاد ابلاغ شده است. از جمله در بند (ت) این ماده به منظور تبدیل ایران به مرکز

آگهی فراخوان خرید خدمات مشاوره

شماره ۰۰۱/ف/۴۰۴

نوبت دوم



• شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش (سهامی خاص)

متعلق با سازمان منطقه آزاد کیش در نظر دارد جهت انتخاب مشاوره

در زمینه "انجام مطالعات تدوین سند چشم‌انداز، ارائه طرح جامع سه ساله منطقه آزاد کیش، مدیریت و استقرار فرآیندها، ارائه طرح نظام مدیریت درآمدها و استقرار ساختار تأمین منابع مالی طرح‌ها و همچنین ارائه خدمات فنی و مهندسی به‌صورت موردی" به شرح مندرج در اسناد اقدام نماید.

- بدین منظور از علاقه‌مندان (مشاوره صاحب صلاحیت و دارای رتبه بندی با سابقه کار مناسب) دعوت به عمل می‌آید تا نسبت به تهیه اسناد فراخوان اقدام و تا ساعت ۱۶ روز دوشنبه ۱۴۰۴/۰۲/۲۹ اسناد خود را به‌صورت لاک و مهر شده در قبال اخذ رسید تحویل دبیرخانه شرکت نمایند.
- برآورد مدت انجام کار: ۶ ماه جهت انجام سرفصل‌های اول و دوم، و مراحل مطالعه و طراحی دیگر سرفصل‌های موضوع فراخوان
- تاریخ فروش اسناد ارزیابی کیفی: از تاریخ درج آگهی (شنبه ۱۴۰۴/۰۲/۲۰) در سایت شرکت (idctender.kish.ir) تا ساعت ۱۶ روز دوشنبه ۱۴۰۴/۰۲/۲۲
- مهلت تحویل اسناد ارزیابی کیفی: از تاریخ درج آگهی تا ساعت ۱۶ روز دوشنبه ۱۴۰۴/۰۲/۲۹
- محل‌های فروش اسناد فراخوان و تحویل پاکات:

- دفتر مرکزی: جزیره کیش، لوپ دیدار، خیابان برج صدف، برج صدف، طبقه سوم – دبیرخانه شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش، تلفن: ۰۹۳۴۷۶۸۲۵۰۸ و ۰۷۶۰۴۴۴۵۳۳۵۷
- دفتر تهران: بزرگراه نلسون ماندلا، بالاتر از چهارراه شهید حقانی (جهان کودک)، نبش خیابان کیش، ساختمان منطقه آزاد

• سایر شرایط:

هزینه درج هر دو نوبت آگهی به‌عهده مشاور منتخب می‌باشد.

صرفاً شرکت اشخاص حقوقی در فراخوان آزاد است.

ارائه هرگونه اسناد و مدارک بعد از بازگشایی پاکات تأثیری در ارزیابی نخواهد داشت.

به پیشنهادها فاقد امضاء، مشروط، مخدوش و پیشنهادهایی که بعد از انقضای مدت مقرر در آگهی واصل شود، مطلقاً ترتیب اثر داده نخواهد شد.

کارفرما در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مخیر خواهد بود و ارائه اسناد هیچ‌گونه حقی برای پیشنهاددهندگان ایجاد نخواهد کرد.

سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد فراخوان درج گردیده است.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۷۶۰۴۴۴۵۳۳۵۷-تماس، یا به سامانه اینترنتی مناقصه‌ها و مزایادات شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش idctender.kish.ir مراجعه فرمایید.

شرکت سرمایه‌گذاری و توسعه کیش

با اسکن این رمزیننه می‌توانید

متن کامل این یادداشت را بخوانید.

